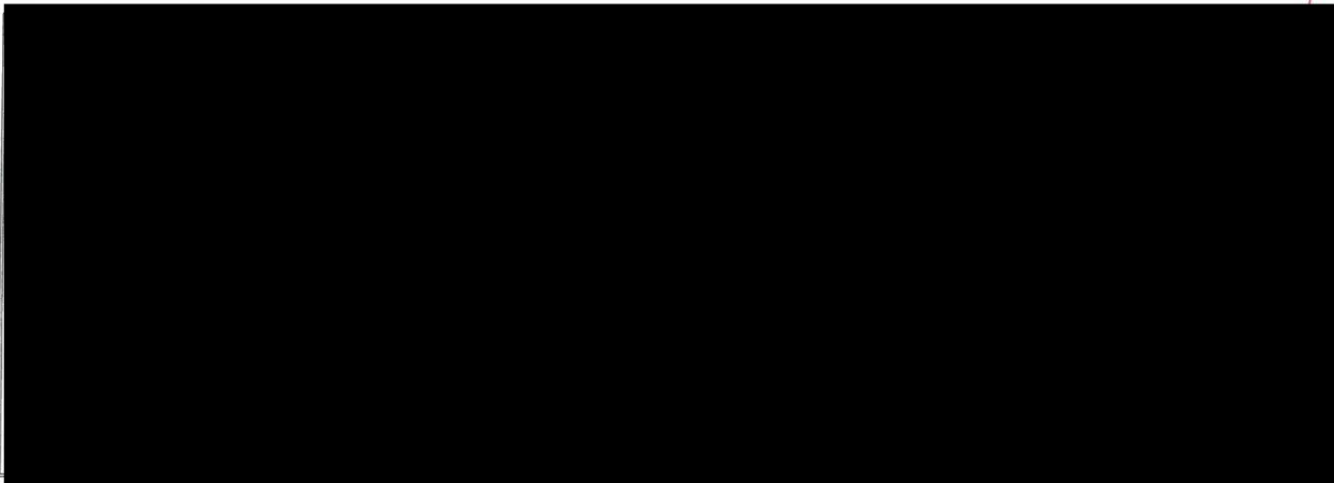

134

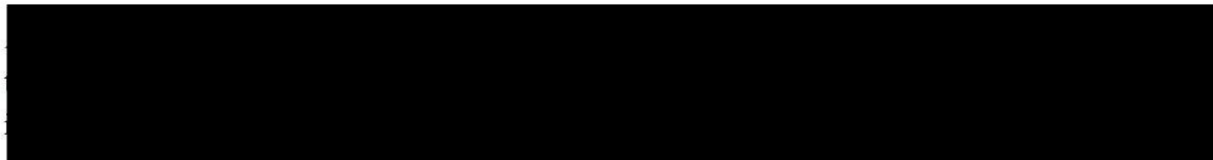
Hivatkozási szám : Kü.XXII-3/2012/8.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Fővárosi Törvényszék útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 9.	
Ügyszám: IV/ 974 -0 /2017		FŐLAJSTORSZÁM KEZDŐLETGŐM	
Érkezett: 2017 APR 07.		Postán / Gvölj E-mailen / Faxon	
Példány: 2	Kezelőiroda:	Érkezett: 2017 -03- 17	PÉLDÁNY: 2 iv. + beviteli
Melléklet: 2x10+3 db	<i>[Signature]</i>	MELLÉKLET: 10	KÖZTÜK: 10
		Ügyszám: 27.P.26.202/2013.	
		FŐLAJSTORSZÁM	
		FŐIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselő, dr. Magyar Anikó egyenlő ügyvéd (7100 Szekszárd, Arany János utca 18.) útján Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék előtt 27.P.26.202/2013. számon folyamatban volt szerződésszegésből eredő kár megtérítése tárgyú perben született Fővárosi Törvényszék 27.P.26.202/2013/19. számú ítéletének, valamint ezen ítéletet helybenhagyó Fővárosi Ítéletábrla 28.Pf.21.031/2015/7. sz. ítéletének és a Kúria Pfv. V.21.540/2016/2. sz. végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény I. cikkét, II. cikkét, XV. cikk (1) és (2) bekezdését , XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.

03.13 *[Signature]*

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Az alaptörvény-ellenesség okán megsemmisíteni kért hivatkozott határozatok az ügy érdemében hozott döntésnek minősülnek jelen jogszabályi környezet szerint, azaz res iudicatum eredményeznek, így az Abtv. 27. §-a alapján a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordulásunkat megalapozzák.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

A törvényszöveg szerint „az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés”-ről szól, melynek az ítéletek és a Kúria végzése megfelelnek.

Jelen esetben a fentiekben meghatározott határozatok (melyeket beadványomhoz M/4. szám alatt csatolok), melyek az Alaptörvényben szintén a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogainkat sértik.

Jogorvoslati jogunkat, mind a rendes, mind a rendkívüli jogorvoslati jogot a határozatok ellen benyújtott fellebbezésünkkel, illetve felülvizsgálati kérelmünkkel kimerítettük (M/5. szám alatt csatoljuk).

3.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a 27.P.26.202/2013. számon folyamatban volt szerződésszegésből eredő kár megtérítése tárgyú perben keletkezett, általunk felsorolt határozatokról van szó, melyek alaptörvény-

ellenességének megállapítását és a határozatok megsemmisítését kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

4.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a jogi személy szakszervezet, mint alperes jogát, jogos érdekét, jogi helyzetét érintette és döntötte el a három sérelmezett határozat.

6.

A támadott határozatok alkalmazása konkrét bírósági eljárásban történt, mégpedig a fentebb hivatkozott 27.P.26.202/2013. számon folyamatban volt szerződésszegésből eredő kár megtérítése tárgyú perben és annak fellebbezése után folyamatban volt másodfokú eljárásában, illetve a felülvizsgálati eljárásban.

Indítványozó a hivatkozott per felpereseként keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest [REDACTED] 00.000,- Ft szerződésszegéssel okozott kár megtérítésére, valamint ezen összeg után 2013. július 29. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatának, valamint a perköltsége megfizetésére. (kereset M/6. szám alatt csatolva).

Keresetünk indokolásában előadtuk, hogy alperes a BRFK hivatásos állományú tagja volt. Indítványozó felperesi szakszervezet főtíkára 2006.06.12-én azzal a kérelemmel fordult az alperes munkáltatójához, hogy az alperest mint szakszervezeti tisztségviselőt munkaidő-kedvezményben részesítse, tekintettel arra, hogy indítványozó felperes az alperest országos hatáskörű (jogi) ügyvivőjévé nevezte ki. Kérelmünkre az alperest a munkáltatója 2009.08.01-től rendelkezési állományba helyezte.

Alperes szakszervezeti tisztségviselő státusza elsődlegesen megbízáson – mégpedig az akkor hatályos Alapszabály 49. pontjában megjelölt megbízott tisztségviselőként, továbbá az Alapszabály 39. pontja alapján a főtíkárra tartozó választáson - alapult, figyelembe véve az eset idején hatályos 1996. évi XLIII. törvény 44. § (1) bekezdés h) pontját is („44. § (1) A fegyveres szerv személyi állományába tartozó, de a fegyveres szervnél szolgálati beosztást be nem töltő személyt rendelkezési állományba kell helyezni. Ennek megfelelően a fegyveres szerv rendelkezési állományába tartozik: ... h) akit függetlenített szakszervezeti tisztségbe választottak, tisztsége betöltéséig;”).

Kiemelendő, hogy az Alapszabály 46. pontja kimondja: „Tisztségviselő lehet a [REDACTED] bármelyik teljes jogú tagja – kivéve az összeférhetetlenség miatt nem választhatókat -, akiket

a tagság, illetve a tagság által megválasztott képviselők testülete megválaszt, illetőleg az elnök vagy a főtitkár megbíz.”

Alperes 2009.11.27-én titoktartási nyilatkozatot írt alá (M/7. szám alatt csatolva), melyben vállalta, hogy a felperesnél fennálló megbízatásával összefüggésben a tudomására jutott bizalmas adatokat a felperesi szakszervezeten kívüli harmadik személy irányába nem közölhet. A titoktartási kötelezettség alperest a nyilatkozat 7. pontja értelmében a tisztségviselői jogviszonya megszűnésének napját követő 3 évben is terhelte. Ezt támasztja alá a felek között 2010.02.05-én létrejött megállapodás 8. pontja is (megállapodás M/8. szám alatt csatolva). Ezen megállapodás 9. pontja rendelkezett ezen kötelezettség megszűnésének jogkövetkezményéről, miszerint szerződésszegése esetén alperes 500.000,- Ft kártérítés megfizetésére köteles. A megállapodás 11. pontja értelmében alperes kötelezettséget vállalt arra is, hogy a tisztsége megszűnését követően 3 évig más szakszervezetenél nem helyezkedik el.

Alperes tisztségviselői jogviszonya 2010.03.16-ai hatállyal szűnt meg, tehát a fenti kötelezettségek 2013.03.16-áig terheltek alperest. A keresetlevelünk mellékleteként becsatolt, 2011.10.13-án, 2011.10.26-án és 2011.11.11-én kelt végzések tanúsága szerint alperes a [REDACTED] jogi előadójaként képviselte [REDACTED] tagot. Ezzel alperes nem csupán a megállapodás 11. pontjában foglaltakat szegte meg, de annak 10. pontjával is ellentétesen járt el, tekintettel arra, hogy ezen pontban alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy [REDACTED] keivel ellentétesen nem jár el. Azonban a perben, melyben alperes [REDACTED] képviselőjét látta el a felperes [REDACTED] t az ellenérdekű peres fél.

Mindezekre tekintettel a felperes indítványozó fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett, amely alperes ellentmondása okán perré alakult. A peres eljárásban a Budai Központi Kerületi Bíróság megállapította a hatáskörének hiányát és az ügy áttételét rendelte el a Fővárosi Törvényszékhez.

Alperes az érdemi ellenkérelmében a keresetünk elutasítását kérte, elsődlegesen arra történő hivatkozással, hogy a peres felek között létrejött megállapodás semmis, míg másodlagosan úgy nyilatkozott, hogy a megbízásból fakadó kötelezettségeit nem sértette meg.

A Fővárosi Törvényszék mint I. fokú bíróság az ítéletével a keresetünket elutasította és kötelezte a felperest 250.000,- Ft perköltség megfizetésére.

Az ítélet indokolásában a bíróság a történeti tényállást a felperesi előadással egyezően állapította meg, azonban abból téves jogi következtetéseket vont le, melyet részletesen kifejtettünk fellebbezésünkben .

7.

Az alkotmányjogi panaszunk határidőben történő benyújtását igazolja, hogy a Kúria végzése 2016. december 5. napján kelt, melyet 2017. január 19. napján vett át szakszervezetünk jogi képviselője. Ezek alapján beadványunk megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményem szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

2.

a) XV. CIKK sérelme

A törvény előtti egyenlőség nem érvényesült jelen esetben.

Ezen cikk sérelmét jelzi az is, hogy egyáltalán nem került megemlítésre a határozatokban az alperes által előterjesztett viszontkereset és attól történő elállás, holott a viszontkereset 2013. november 4-i előterjesztésétől 2014. április 14-i elállásig a per részét képezte, melyet figyelmen kívül hagytak mind a tényállás megállapítása, mind a perköltség megállapítása során, nem törődve a Pp. 160. §-ában foglaltakkal és a per megszüntetésére vonatkozó jogszabályi előírások megsértésével sem, melynek következtében a másodfokú bíróság a Pp. 254. §-ával, a 213. §-ával is ellentétesen járt el. Azaz ezen bírósági eljárások is jelzik a törvény előtti egyenlőtlenséget.

A törvény előtti egyenlőtlenségre utal azon határozatokban szereplő ellentmondásos megállapítás is, melyet a bíróságok a megbízási jogviszony létrejöttével kapcsolatban tettek indítványozó sérelmére, mely jelentős mértékben kihatott a sérelmezett határozatok érdemi

részére, s rámutat arra, hogy ugyanazt a jogszabályi rendelkezést eltérően értelmezve indítványozó esetében hátrányként, alperes esetében előnyként értékelték, azaz nem ugyanúgy vonatkoztatták mindkét félre. Maga a másodfokú bíróság megállapítja, hogy „logikai ellentmondást tartalmaz ugyan az elsőfokú ítélet indokolása annyiban, hogy ha a kongresszusi jóváhagyás feltétele volt a felperes törvényes képviselője által létesíteni kívánt megbízási jogviszonynak, az ennek hiányában hogyan jöhetett létre a törvényes képviselő szóbeli kinevezésével és ennek elfogadásával”. Bár az ítélőtábla szerint „az alperes szakszervezeti tisztségének ellátása és annak jogi alapja kívül esik a per tárgyi keretein”, megítélésünk szerint a tisztség ellátása és a tisztségviselő és a szakszervezet között létrejött megbízási szerződés szoros kapcsolatban van, azaz ha érvényesen létrejött a szóbeli szerződés, akkor az írásbeli mi alapján érvénytelen. Azaz tulajdonképpen önkényesen állapítja meg egyik esetben a létrejöttöt, másik esetben az érvénytelenséget, ennek indokát nem adva, s egyik esetben csak a Ptk. szabályait, másik esetben csak felperes Alapszabályának 39. pontját – megjegyezzük teljesen helytelenül értelmezve – alkalmazva ellentmondásosan. Azaz a 2010. február 5-i megállapodás nem keletkeztetett a felek között megbízási jogviszonyt, de a megbízási jogviszony mégis létrejött a Ptk. 474. § (1) bekezdése alapján.

b) XXVIII. CIKK sérelme

A 67/1995. (XII. 7.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejtette: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet-mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény. A 17/2001. (VI. 1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság rögzítette: „el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében”. [...] „[A] bírónak nem csak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látsania.”

Jelen esetben sem az I. fokú, sem a II. fokú bíróság, sem a Kúria eljárása nem nevezhető pártatlannak, az elfogultság a per alperesével szemben – úgy a bizonyítási kényszer figyelmen kívül hagyásában, mint a nyilatkozatok tudatos bíróság általi félreértelmezésében – tetten érhető. A bíróságok csak az ítéleteiknek megfelelő részleteket ragadták ki mind a megállapodásból, mind a bizonyítási eljárásból.

A pártatlanság hiányát jelzi a megállapított perköltség mértéke is, maga a kártérítés elutasítása, holott az ok-okozati összefüggés bizonyításra került, s a megállapodás ténylegesen direkt módon került helytelen értelmezésre. Továbbá ezt mutatja – álláspontunk szerint - a felülvizsgálati kérelmünk végzéssel történő elutasítása is.

A tisztességes eljáráshoz és az ésszerű határidőn belüli intézéshez való jog

6/1998. (III. 11.) AB határozatában az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a tisztességes eljárás „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 98.].

A tisztességes eljáráshoz való jog, illetőleg a védekezéshez való jog esetleges sérelmének vizsgálatakor tehát az alkotmányjogi szempontú vizsgálódásnak nem az a tárgya, hogy az adott eljárásjogi aktus megfelel-e a vonatkozó szakági törvény rendelkezéseinek, hanem az, hogy valamennyi körülmény együttes figyelembevételével, az eljárás egészére tekintettel megfelelt-e az eljárás a szóban forgó alkotmányos előírásnak.

Ennek mond ellent, hogy az I. fokú bíróság – s ezt helyben hagyólag a II. fokú bíróság és a Kúria is - alperes bizonyítékok nélküli állításait tényként kezelte – annak ellenére, hogy azok életszerűtlenek.

A tisztességes eljáráshoz való jogunk sérelmeként jelenik meg álláspontunk szerint, hogy az I. fokú eljárásban – az ítélethozatal előtt – mindenféle tájékoztatás, indok nélkül új bíró vette át az ügyet. S ezen új bíró rögtön az első tárgyaláson úgy szándékozott volna ítéletet hozni, hogy az iratokat át sem tekintette, melyet ékesen bizonyított az, hogy valóságnak nem megfelelően állította, hogy a periratok között a Kongresszus határozata – mely a per eldöntése szempontjából relevanciával bírt – nem szerepel a per iratai között, s ennek becsatoltatását kérte, holott indítványozó a 2013. október 1-jén kelt előkészítő irathoz F/6. szám alatt azt csatolta, többszöri hivatkozás volt rá az eljárás során, de mivel a bíró azt a terjedelmes aktában nem találta, így azt a felhívásnak megfelelően a 2015. április 17-én kelt beadványunk F/1. sz. mellékleteként becsatoltuk ismételten.

Az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való joga is sérült indítványozónak az eljárás során. Keresetünket 2013. július 30. napján adtuk postára, az 1. tárgyalásra 2013. október 18. napján sor is került (18. P. 22918/2013/6. sz. jegyzőkönyv M/ 9.sz. alatt csatolva), ehhez képest a jogerős ítélet 2016. március 10. napján született meg, azaz közel 3 év után, mely álláspontunk szerint – tekintettel az ügy egyszerűbb megítélésére – ésszerű időnek egyáltalán nem nevezhető.

A tisztességes eljárás körébe tartozik az is álláspontunk szerint, hogy a bíróságok több szempontból is helytelenül, jogszabályellenesen állapították meg még a perköltséget is. Az egységes és töretlen bírói gyakorlat fejeződik ki a **KGD 2002.123.**-ban kimondottakkal, miszerint „a perköltség összegének megállapításánál a kifejtett ügyvédi tevékenység mellett a per tárgyának értékét is figyelembe kell venni.” A **BH 1993. 52. II. pontja** szerint „a bíróság e mérlegelés során figyelembe veszi az ügyvéd által szerkesztett beadványok munkaigényességét, azt, hogy a kitűzött tárgyaláson (tárgyalásokon) megjelent-e stb.” A **BH 2003.473. II. pontja** indokolása szerint: „A perköltség összege megállapításánál valóban a pertárgy értékét irányadónak kell tekinteni, de emellett figyelembe kell venni az ügy bonyolultságát és a feleknek a perben kifejtett célszerű és indokolt jogi tevékenységét.”

A perköltség megállapítása során az alábbi szempontokat szükséges mérlegelni:

- 1.) a pertárgy értéke,
- 2.) az ügy bonyolultsága,
- 3.) a képviselő munkájának minőségét,
- 4.) a feleknek a perben kifejtett célszerű és indokolt jogi tevékenységét.

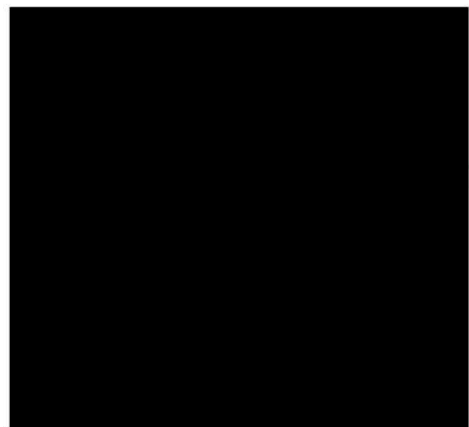
Jelen perben a kereseti kérelmünk 500.000,- Ft és járulékai megfizetésére irányult, alperes később visszavont viszontkeresete 200 000 forint és kamataiban történő marasztalásra irányult. Az alperes részére ügyvédi munkadíj jogcímén megítélt perköltség I. fokon 250.000,- Ft, ami a pertárgy értékének 50%-a. Álláspontunk szerint ez a mérték legjobb indulattal is eltúlzott és jogellenes, már csupán ezen körülmény alapján is a perköltség megállapítása és az ítéletábra általi helyben hagyása helytelen. E körben hangsúlyozni kívánjuk, hogy az alperesi képviselő munkadíja tárgyalásonként 25.000,- Ft-ban került megállapításra, amely egyrészt önmagában is eltúlzott, másrészt álláspontunk szerint nem terhelheti a felperest olyan tárgyalásokon történő képviseléssel összefüggésben felmerült perköltség megfizetésének kötelezettsége, amely tárgyalás nem a felperes, hanem akár az alperes, akár az I. fokú bíróság mulasztása miatt került kitűzésre. A tárgyalások időtartam sem indokolja ezen költséget. Mindössze 7 tárgyalás megtartására került sor (2013. október 18. – 1 óra 15 perc; 2014. április 26. – 1 óra; 2014. június 25. - 1 óra ; 2014. szeptember 29. – alperes nem vett részt; 2015. március 4. – 1 óra ; 2015. április 22. – 1 óra ; 2015. május 7. – 10 perc), azaz 5 óra 25 perc időtartamban. Az alperesi képviselő által végzett munka és annak minősége alapján aránytalan a részére megállapított, a pertárgyérték felével megegyező mértékű perköltség. Alperes 2013. október 2-án nyújtott be 2 oldalas ellenkérelmet, 2013. október 15-én 6 oldalas beadványt, melynek nagy része viszontkeresete volt, 2013. november 4. napján benyújtott mindössze néhány soros irata viszontkeresetéhez kapcsolódott, 2014. április 14-i irata viszontkeresetétől történő elállásra vonatkozott, 2014. május 12-i beadványa 1 oldal terjedelmű volt 2014. szeptember 11-i irata 2 oldal terjedelmű volt, míg 2014. november 5-én kelt irata fél oldalnyi volt mindössze. Mindezek alapján mind az I. fokú, mind a II. fokú döntés megalapozatlan a perköltség megállapítása tekintetében is, s ellentétes a perköltség megállapításra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel is.

A fentebb ismertetettek a jogbiztonság és jogállamiság elveit is sértik.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolásunk alapján panaszunkat bírálja el, a hivatkozott döntéseket semmisítse meg.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2017. március 16.

képviseletében eljárva

Mellékletek:

- M/1. – változásbejegyző végzés
- M/2. – meghatalmazás aláírásra
- M/3. – ügyvédi meghatalmazás
- M/4. – panasszal érintett határozatok
- M/5. – fellebbezés, felülvizsgálati kérelem
- M/6. – kereset
- M/7. – titoktartási nyilatkozat
- M/8. – megállapodás
- M/9. – 1. tárgyalás jegyzőkönyve
- M/10. – adatkezelési nyilatkozat

Tisztelt Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Fővárosi Törvényszék útján
1363 Budapest, Pf.: 16.

Alkotmányjogi panasza
(Hiv.sz.: Kü.XXII-3/2012/8.)

a

indítványozónak

képv.:

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd
7100 Szekszárd, Arany J. u. 18. sz. 4.

dr. Magyar Aniko

a **Fővárosi Törvényszék**
27.P.26.202/2013/19. számú ítéletével,
valamint ezen ítéletet helybenhagyó
Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.031/2015/7. sz.
ítéletével és a **Kúria Pfv. V.21.540/2016/2.**
sz. végzésével kapcsolatban